

Hr. Johansen bøjede Hovedet og saa' undseligt ud til Siden.

„Det var virkelig ikke muligt at tage fejl, Deres Højærværdighed.“

Der blev et Øjebliks Stilhed. Derpaa sagde Provsten:

„Kan De omtrentlig angive, paa hvilken Tid ... jeg mener, hvilken Aften det var, De saa' Hr. Hansted i den omtalte Situation?“

„Det kan jeg let, for det var netop i Gaar Aftes.“

„I Gaar! Efter Mødet! Saa, dér har vi alt-saa Forklaringen!“ udbrød han, uden selv at vide, at han tænkte højt.

Derefter saa' han atter strengt paa Hjælpe-læreren og sagde:

„Hvad De her har fortalt mig, bliyer foreløbigt mellem os. Forstaar De?“

Hr. Johansen bukkede.

„Jeg skal nu lade Sagen undersøge, og jeg vil sige Dem, det vil komme Dem dyrt til at staa, hvis De blot paa et eneste Punkt har vist Dem uefterrettelig! ... Den Barnefødsel, De talte om, skal jeg huske at indføre. Har De Papirerne med? Godt! Ja, saa er der ikke mere for i Dag.“ —

Da Provst Tønnesen kort efter fra Verandaen